نياز

Ketabton.com

شعري ټولګه
شاعر معتصم شاهد

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

خپلې درنې کورنۍ ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیل د خبرو په ډول:

اې زما په هر رګ رګ کې بهېدونکو شیطانانو!

اې د انسانیت د ګمراه کولو وظیفه لرونکو!

اې د لوی ابلیس رېښتیني زامنو!

اې د هر شر د اېجادولو سرچینو!

د انساني رګونو څخه ووځئ!

والوځئ او ولاړ سئ او خپل مشر ابلیس ته زېری ورکړئ: چې أوس زموږ د اړتیا احساس نه کیږي.

اوس له انسانه خپل تعریف او پېژندنه هېره سوې ده.

اوس انسانان لکه د بلاوو یو او بل خوري.

اوس انسانان د انسان د وینو چېښلو اعتیاد اخستی.

اوس انسان له انسانیت سره دوښمني أخستې.

اوس زموږ ضرورت نسته: وږی انسان د خدای په کور کې د خدای له بنده ګانو ناهیلی راووت او کور ته یې هیڅ یو نه وړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل انسان د نورو انسانانو د وینو د تویولو لپاره هم د خدای کور ته روان وو تر څو د خدای ج کور د هغه د بنده ګانو په وینو لړند کي.

چرته بل انسان د نورو انسانانو د خوښیو د لمنځه وړلو دپاره پلان جوړوئ او یو بل انسان بیا لګیاوو تر څو څه ډؤل د یو انسان د اولادونو روزي خپلو اولادونو ته حواله کړي.

ورته ووایاست دا هر څه موږ نه کول دا د آدم ع اولادې کول او د آدم ع د اولادونو سره یې کول.

تاسو ولاړ سئ تاسو به زموږ په شیطاني کړنو د شرم احساس وکړئ او مشر به مو ورتې چي تاسو څه وکړه اې د ابلیس زامنو تاسو ولاړ سئ أؤ أرام وکئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

اې د انسانيت خدايه پر موږ رحم وکه!

د انساني هيولا په داخل کي انساني عاطفه واچوه!

ژوند ته د ژوند رنګ ورکه او د مرګه مخکي مو مه وژنه!

اې د ښکلا خالقه د انسان د جوړ سوې وجود په هره برخه کي مينه د ويني په څير و بيوه او په رګونو کي د ويني په څېر د ميني ضرورت ايجاد که!

اې رحمان رحيمه مهرباني دي پر موږ د رزق غوندي ۆلۆرۆه او د خپل دې صفت څخه دې زموږ شاوخوا ما حۆل پېمانه که!

موږ ته ژوند راکه موږ ته مينه راکه!

ستا د ميني د خزانو څخه د ميني لاهوتي باران وکه, ارواح مقدس که او د شيطاني اراواوو د منځه مو وباسه.

اې مالکه زموږ پر روح د عواطفو اغېز زيات که او احساسات مو را کابو که!

??? نه پوهېږم نن مي ۆلي روح زورېږي کوم کمی پکښي تر سترګو کېږي ته يې پوره که

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیگا شپه یې د یو مست جانان په غیږ کې
ځان یې هیر وو او خــــبر د توبې نه وو

ما وو نیاز چې بیخي زیات سره نژدې وو
نو پیدا به وخت اکثر د توبې نـــــــــه وو

تیره شپه یې بېله یاره تیره کــــــړې
شیخه پریده نن سحر د توبـــې نه وو

د گنـــا موسم وو لمر تور سوی نه وو
او تړلی بادار ور د تـــــــــوبې نه وو

دا چې نن هم په یو یاد کې ویده کیږي
پر شاهد نو څه اثر د تـــــــــوبې نه وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوېدلی یم له شرنگ او شوره هغه شانتي نه یم
زنگو وهلی بند ځنځیر د بندو دروازو یم

د ژوند قمار خانه کې مې د ژوند سامان بایللی
روان یمه و کورته شاته په کتو یم

دی مه وژنئ ترې پاته به یو ښکولې بې اسري شي
ما خپل د وینو پور ورته بخښلی بې پښتو یم

د سپینو اننگو په سپین حرم کې توره زخه
ددې کعبې طواف ته در روان یم په درتلو یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې له ښکلا نه تاثير څه رنګه وي
ستا په کتو مې تجربه کولـــــــه

زه مې د ښځې اوښکو بند کړمه چې
د څه ګنا مې اراده کولـــــــــــــه

لمر وو وه مځکې ته را کښته سولو
يو چا په څه غرور سجده کولــــه

ژوند په څه خوند په موسيقۍ روان وو
ما يې د تللو تماشه کولـــــــــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د يوې مور بچی يې قتل کړلو
د بلې مور غيږ کې دمه کـــوله

د يو تللي سړي ياد تازه کومه
يو نامه په سر د شونډو يادومه

اوس يې هم نياز هميش راسره مل وي
اوس لا هم ورپسي غلی غلی مرمه

د راتګ سره دي دا خبره هم وي
راته وايې به چې اوس در څخه ځمه

څه جمال دي وو چې سم درپسي مړ وم
څه جلال دي وو ستا مخکې لړزيدمه

دا شاهد خو د نياز نياز تبا کړ
ستا نامې سره به زه هم يادېدمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه به ورته کوز سم که بیا هم سو را تر غاړي گـل
شونډي شونډي شونډي اوف اوف دواړي دواړي دواړي گل

پښو ته یې د سپینو اننگو سوخي را کوزه ســوه
کله چې د سپینو قدمو په سر ولاړ یې گــــــل

ما ورتـــــه د خپلو اوښکو اوښکو اوبه ورکړلې
سو مې لاس کې بیا هم ولي ولي پاڼي پاڼي گل

اوس د طبیت د ظلم دا اندازه و گـــــــورئ
لمر ســـــره شبنم ځي او تر شا ورپسي ژاړي گل

هغه چې راتگ یې هواگاني عنبریني کــــــړي
گل لره ولاړ دئ او د گل خوشبویي غواړي گل

(c) ketabton.com: The Digital Library

محبت د متضادو يو ځای والی
محبـــــت د فرشتو د نور وزرې

د خالق در کې به څه کمی رانه سي
ژوند دي داسي نه وي لږ شاني دي سم سي

د څراغ رڼا به خامخا کړي تته
دا لوگی دي د امکان تر حده کم سي

-

د وخت ملا دي څوک خبرکاندي په دې خبره
منصور موجود دئ د حالاتو ځنځيرونه نسته

پاچا لگيا دئ د پولادو دروازې جوړوي
په دې خبر نه دئ د ښار يې ديوالونه نسته

يو څوک مې ده وه سترگو ته ولاړه لکه سوله
خو هيڅکله يې را هم نه کړه غاړه لکه سوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

بانه دي جاسوسان وه شر ته مه پريږده شيطاني
د زړه خبر په سترګو سترګو ژباړه لکه سوله

د کلي خلګ شر خوښوي جنګ خوښوي ځګه
له دوی څخه په تيښته يې موږ دواړه لکه سوله

هغه هم وخت وو ستا نامه په بسم الله يادېده
هغه هم وخت وو درپسې چې اوښتې سترګې

يوه نامه يې ورته څو څو ځلي واخستله
پيغلې د پلار خواته ور واړولې مړې سترګې

مينه په هغه مانا نه ده چې ته فکر کوې
يعقوب په زوی پسي بايللي ولي دوې سترګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکولی پاته ته وای لکه اوس چې یې
بیا به مي هم زړه وای لکه اوس چې یې

ماته چې دا ستا ضرورت پیښ نه وای
نیازه ته به څه وای لکه اوس چې یې

دا خوب حقیقت وای پاته وای داسي
غیر کې مې اوده وای لکه اوس چې یې

زه به پکښي خوښ ته به اسانه وای
ژونده داسي نه وای لکه اوس چې یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

درد یواځي توب او تنهایي الله
نیازه !نور به څه راباندي اړوې

نن مې قسم کړی دئ چې ښکل دې کړم
دا قسم به نه رابانـــــــــدي اړوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه مرمه په دوږخ نه جنتونو کې اوسيږم
وه ژوند ته اراده نسته له مرګه څه ډاريږم

غرور مې راته پښو کې پښتنې زولنې ايښې
احساسه داسې مه وايه چې نه پسې زوريږم

د ژوند دا حقيقت موهم په ځان باندې منلی
روان رانه ياران دي دادئ يو يو پاتې کيږم

اوس ګرانه ګزاره سوه اوس نو داهم يقيني ده
يا غاړه درنه غواړم يادې پښو ته درکوزيږم

ستا درد زما بيواکه اندامونه داسې نه ده
راړنګ سوه يو په بل باندې اوس زه هم رانړيږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوښتني د انسان دي او د ميني خواهشات دي
دا بعضي بعضي ښکولي لويه خدايه آدم ذات دي ؟

ته راسه ستا کمی دئ د اياز سکنی وروره
پشاني د محمود درپسي ډير ډير زړونه مات دي

شندلي په مستۍ کې لمر اميل نه د سپوږمۍ دي
دا ستوري خو غمي د محبت د خربات دي

دا ځکه دي په توره شپه کوم خولې غوښتنه
ولاړي په مرۍ کې دي اوبه آب حيات دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه مې زړه کې سور پاته ! نه نه ته مې ساز نه يې
اوس دي زه محمود نه يم ! اوس مې ته اياز نه يې

اې ختمه پرتا نه سوه ! اې اوس مې لا زړه مست دئ
اې نه مې د ميني پای ! اې ته مې اغاز نه يې

څه ورځه ورځه ورځه ! زه که دي لايق نه وم
اوس نو ته بدرنګه يې ! اوس لايق د ناز نه يې

اوښکي اوښکې تم نه سوې ! راغلې حال دي ووايه
څه نو راڅرګند که ځان ! څه اوس خونو راز نه يې

اوس څه بې سلامه څه ! اوس درپسي نه مرمه
اوس دي معتصم نه يم ! اوس مې ته نياز نه يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس د محبت ځخه چاپيري بلاګاني دي
لا د محبت فيصلې سختي دي او ګراني دي

درد د محبت زړه کې زغمل زغمل ثواب لري
أوښکي رياکاري دي پر مخ باندي رواني دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعرونو کې خیالونه په لفظونو کې خیالونه
د حسن په معیار کې په رنګونو کې خیالونه

ژوند څه دئ ژوند همدا دئ دغه دوه ټکي او بس
په خیال کې توهم دئ او په زړونو کې خیالونه

دا حسن پرستي را څخه واخلې ما اذاد کړې
را ټول مې که خالقه کتابونو کې خــــیالـــــــونه

د اوښکو بدرګه کې دوعاګاني ورسره
روان دئ ! زلمی ځي ورسره خور تر دروازې

زما مخکې مور نه ژاړي خو ورسته زرور ژاړي
چې وځم په سفر باندې د کور تر دروازې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځومره يې زليله کړې ! ځومره يې ميرات کړې
نه يې پرشته کړلې ! نه يې آدم زات کړې

دا د دوږخونو سپي ! دلته هم سته هلته هم
دا ميخانه ورانه کړې ! جوړ ورنه جمات کړې

نيازه ته به پره نسې ! نيازه نياز به پاته سې
زړه به مې راجوړ نه کې ! زړه به مې را مات کړې

راسئ دې دوعا لره ! ووايو آمين گرده
حسن خدايه کم مه کړې ! حسن خدايه زيات کړې

نفسه که واکمن سولې ! مات که دې ضمير کړلو
ته به سې خالق د خداى ! خداى به سمنات کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځئ کې اخلئ؛ ارزان مې زړه دئ
سترګي مې مځکه؛ اسمان مې زړه دئ

ته انځور سوی؛ خیال کې غلط یې
ښکولی خو نه یې؛ ارمان مې زړه دئ

نیازبینه راسه ؛ نیاز دي ډېر سوی
جانان مې نیاز دئ؛ جانان مې زړه دئ

وه عزرایله؛ هلـــــته مه ځه
مور مې ژوندون دئ؛ پلار جان مې زړه دئ

ستا د تګ ورسته؛ داسي احساس دئ
پښې مې ولاړي؛ روان مې زړه دئ

په شاعرۍ کې ؛ دغه دوه خلګ
درویش مې ځان دئ؛ کاروان مې زړه دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا خالقه یا مالکه

زما هوس راته قابو که

زما هوس خد سره سوی

زما زات زما له لاسه

راوتلی راوتلی

د یو چا وه خواته تللی

نابللی نابللی

زه له انسه پیمانه یم

نه د ځان نه ده هغه یم

زه د هر انسان تابې یم

د هر چا سپی د کوڅې یم

ولاړ ستا په دروازې یم

زه په رنګ د تهمت رنګ رنګ

د یو چا د پانزیب شرنګ شرنګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترنگه ترنگه ترنگا ترنگ ترنگ

آهها آهها آهها آهها

لالالا لالالا

سر مي پروت د ډمي پښو کې

له هوس هوس هوسه

گنهگار گنهگار زه زه

تر خپل وسه وسه وسه

د گناه له تندي تندي

يه اوبه اوبه نفسه

مشرفه د مخلوقه

مقدسه مقدسه مقدسه

يه له خپل هوسه تنگه

شرنگا شرنگا شرنگا شرنگه

ترنگا ترنگا ترنگا ترنگه

آهها آهها آهها آهها

لالالا لالالا

(c) ketabton.com: The Digital Library

یه د هري بدئ پلاره

یا انسان انسان انسانه

زه خو تنگ یمه له ځانه

ته لا اوس قربان قربان يې

یا فرید احمد قربانهFarid Qurban

زه د خپل هوس بنده یم

عبادت کوم له ځانه

ای په ډیرو رنگو رنگه

شرنگا شرنگا شرنگا شرنگه

آهها آهها

لاللالاللا

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو څو شيبي له ما سره جانانه تم کيدلاى
روانه زمانه داسي روانه تم کيــــــــدلاى

زمـــــــا غورور له ما څخه زما نياز اخستئ
بې نيازه خو چې ته هم بې احسانه تم کيدلاى

اې ما به ورنه هم څو غړفه کړي واى قربان جار
اخ کاشکي له نشي سره ايمانه تــــم کـــــيدلاى

(c) ketabton.com: The Digital Library

دژوند کولو هر ډول قانون له مانه کوز دئ
احسان دی په ما نه کوی ژوندون له ما نه کوز دئ

ددې زمانې خلک دې له مانه مینه زده کی
محمود څخه لړ پاس یم او مجنون له مانه کوز دئ

په ما باندی دی دومره احسان سر سترگی منمه
چې دومره لیونی سوم چې جنون له مانه کوز دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ها ښکولی سړی د چا له زاته دئ
دا حسن خو خدایه ستا له زاته دئ

چا ویل آدم هم دومـــره ښکولی وو
چا وې د هـــــــــــــــــوا انا د زاته دئ

نه په جنتو کې دومره حســـــن سته
نه خو د همدي دنیا ده زاته دئ

تاتــــــــــــــــه مخامخ قســـم په یو الله
ستا مخکې هوس جلا له زاته دئ

ثنگه درد چې ته راکوې وه ښکولیه
داسي درد د یو الله له زاته دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه په څه نيمګړی يم
بيله زړه نيمګړی يم

ستا له نوره جوړ يمه
بيا هم زه نيمګړی يم

بيله تا نه هيڅ نه يم
څومره ښه نيمګړی يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه راوتی یم له ځانه

ستا په لټه پسې وتی

ځان مې ورک کړ ته هم نه وې

ته نو چیرته ته نو څه وې ؟

ته روان زه در پسې وم

آن تر دې حده زه ولاړم

چې کوم ځای کې چې نه ته وې

نه وجود وو هلته موجود وو

نه عدم وو پاتې سوی

زه وم خاورې ته اوبه وې

ته وې چیرته ته نو څه وې

د آدم نه له هوا نه

د یوسف او زلیخا نه

د مجنون او د لیلا نه

زه وم سو قدمه وړاندې

آن د ژوند د ابتدا نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د عشق طلب کړی

ما تر اوڅه پیدا نه کړې

زه نو څه وم ته نو څه وې

ته وې چیرته ته نو څه وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه کافر وم خو اوس نه یم

ستا د سترگو له تحسینه

اې له گلو نه نازکه

اې له هر چانه حسینه

ما په يېلو پښو له ځانه

مزل وکړو مزل وکړو

زه وه تاته در نژدې سوم

دومره زيات له حده تير سوم

آن له ځانه سوم پنا نا

نانانا

- نانانا

- نانانا

ما حدود ټوله پرېښي

زه له هر حده اوښتئ

هر خواهش مې تر پښو لاندي

ستا وه پښو ته غورزولی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه مې هره لحظه غورزي

ستا د نوم د اوریدانا

نانانا

ـ نانانا

ـ نانانا

منوره ستا له زاته

زما زات ته رڼا راسي

ستا په حسن کې مې عقل

د خودئ له پولو اوړي

زما روح کې زندګي یې

زما عقل کې خودي یې

یه له هر څه نه سیوانا

نانانا

ـ نانانا

ـــ نانانا

.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه انسان شهوت پرست یم

ته د حسن ابتدا یې

ته دښکولو ښکولو ښکولو

سرچینه یې د ښکلا یې

زه په څه باندي تمام یم

ورانیدونکی یم گمنام یم

زه له ډیرو مرکب یم

ته بسیط یې ته تنها یې

ته تصویر د مصور یې

ته د هر زهن نه آخوا

ته له هر څه څخه پورته

ته در هر عقل سیوا یې

زه په خپله لار روان یم

دي کې هم خبره ستا ده

زه که ښه کوم که بد کړم

که ثواب کې مې وي گوتي

(c) ketabton.com: The Digital Library

گنا هم له تا پيدا ده

زه ضرور په تا مين يم

دا خو څه موهمه نه ده

ځکه ته خو ته يې ته يې

ته حسين يې ته ښايسته يې

ته زما د شاعرۍ نه

ها مهينه زمزمه يې

د ګلاب په پاڼو پاڼو

د شبنم نرمه خوله يې

دا چې ته په ما مين يې

دغه ټکی ډير موهم دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوالګرې جينۍ دا خبره سختـــــــه وکړه
شهيد ورور مې همدا رنګـــــــــه زلمی وو لـــکه ته

هغه قام کې أمکان سته لا هم اوس د ژوند کولو
په کوم قوم کې چې پاته يو سړی وو لـــــــکه ته

زه يې ساتمه زما غريب أولـــــــــس دئ
لا تر اوسه مې په ستوني کې نفـس دئ

وايه پاکې دي چې لمنځ ورباندي وکـــــم
ما د اوښکو په اوبو کـــــــــړی اودس دئ

مبارک دئ ما پرې زر سجـــــــــــدې کړي
زما هيواد وه ماته بيت المــــــــقدس دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ضمیر مې د شــــــــــکلا په زنزیرونو کې تړلی
احساس مې د شیطان په هوسونو کې تمام سو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون څه دئ؟

ژوند هدف دئ

ژوند مقصد حاصلول دي

ژوند مطلب ته رسيدل دي

ژوند د خپلو خواهشاتو

خپلي موټي ته راوړل دي

ژوند د وخت وخت تيرول دي

ژوند له وخته تجربې دي

ژوند کې ډيري فلسفې دي

ژوند د بل شاته کول دي

ژوند د ځان مخته کول دي

ژوند يو څه غوښتل له خدايه

له مسيح او له بگوانه

له جماته او له ممبره

پاپ له خپلې کليسا نه

دا هر څه کې مطلب نغښتی

(c) ketabton.com: The Digital Library

که وې آن د خدای رضا نه

ژوند د ژوند لپاره څه دي

دي کې هم رازونه شته دي

پاپ جنت وه ځانته غواړي

هندو نوی ژوند دونیا کې

مسلمان دوږخ نه ځغلي

دغه ټول دي مطلبونه

ژوند اوس څه دئ؟

ژوند هدف دئ

د شپې په نهو بجو

وم خوبولی غوندي

تا د سریال نړۍ کې

په نازا سترګي خوږې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په تا سترګي خوږې

ستا له خپل سر نه کړئ

دواړه لاسونه وه تاو

په وریښمني ویښتانو

کې دي وې ګوتې بندي

زما وږي دواړي سترګي

ستا په طرف کږي وي

سترګي خو اوښتلي

د کوټې هر طرف ته

خو زړه دانه غوښتله

زړه ستا تصویر جوړوو

چې زړه کې تل پاته سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

له تانه ورسته به مې ډېر خلګ وه زړه ته راسي
له تا سره به هم زه ډېر يواځيتوب کې يمه

که په جنت کې زه او حوري سره ښنګ په ښنګ يو
خو بيله تا به د دنيا په ليونتوب کې يمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځوانۍ موسم کې دا غلطي کیـــــــږي
ښه پخه منه د هر سړي خوښیـــــــــږي

د انګورو دانې پلار له جنت و یوســـــــت
د بابا میراث وه زوی ته پاته کیــــــــږي

اې په دې خاطر مې ډیر زیات درکتــــــلي
چې د خدای حســــــن په تا کې معلومیږي

خور به ووې لالا ستـــــــــــا بلا دې واخلم
ما چې کومه ورز ویل ســــــر مې خوږیږي

ستا ځواني به هم یو وخت سي بې موسمه
خو خزان هم کله ښه پــــــه چا لګیــــــږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان کې معدوم يمه خو تاکي موجـــــــــود هم يمه
ښکولي مې ټوله خوښ دي يو څه محـــدود هم يمه

ستا سور او سپين مخ ګلاب ستا تکي توري سترګي
ته که اياز يې منم خو زه محمـــــــــود هم يمـــه

ما ګوره قتل نه کړ د ځان قاتل بخښمـــــــــــــه
زه د ځان صرف نه يم د مور وجود هم يمــــــه

شاهد صادق زړه لري دغه يو ښکولی يې خـــــوښ
زړه کې صادق هم يمه زړه کې مردود هم يمـــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدایه څه وکړم هر ښکولی مې خوښیـــــړي
د هرچا تصویر مې سترګــــــــو کې پاتېـړي

ستا د تن هوا زما د وجود ســـــــــــاه ده
ستا دسپین وجود نه عطر راڅڅیــــــــــړي

زما په ټوله نړۍ بد اوسیـــــــــــړي تور رنګ
ستا په تن کې مې بیا تور کالي خوښیـــــــړي

ستا وجود کې مي خپل ځان غـیر موجود کړ
ستا په سترګو کې مې ستـــــرګي در ډوبیږي

ټلویزیون تـــــه پـــــه کتـــــو دي کړې خرابې
لیونیــــــــــــــــه سار دي بیا سترګې خوږیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه د ژوند ناکامه سوال یم ته د هغه ســوال جواب یې
زه د هیچا محبوب نه یم ته د هر چا انتـــــــخاب یې

زه د ژوند شلیدلې پاڼې داسې پاڼې پـــــــــــروت یم
ته د مینې ساتل سوی ته پوره پوره کتـــــــــــاب یې

زه ددې دنیا ازغی یم د هرچا سترگو کې بـــــــــد یم
ته خوشبویه عنبرین یې د دریم موســــــــم گلاب یې

زه منسوخه یم نیم گړی زه د هیچـــــا ســـــره نه یم
ته د هر چا په کتاب کې ته خو ځانته ځانتـــه باب یې

زه ټوټې ټوټې منگی یم د ژوندون د خوړ پــــــــر غاړه
ته یې جام د ساقي لاس کې ته په خپله هم شراب یې

زه د مینې په دنیـــا کې نه زاهد سوم نه ساقي سوم
ته د مینې په دنیا کې هم گنـــــاه یې هم ثـــواب یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چاوکړي پر فلنګ چا بیا مزې پر ځـــــــنګانه
عجیبه مزه دار وي خوب د شــپې پر ځنګانه

خوب نه راځي جانانه بیخي بد یم عادت سوی
تر اوســـه بـــــــیدولمــه ادې پر ځنـــګانه

تا یو وخت زما تصویر سیځلی نه وو
تا یو وخت راته ویلـــــې الــوداع وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لمـــر مخي وه راتگ ته انتظـــار کي
تاريکه ده گوره مـــــړ د کور څراغ دی

تسلط دي پر ما دومره دي زيات سوی
په قابو کې مي نه زړه او نه دماغ دی

گتمې راکړي وايي آ زمايي دربانـــدي
په ياری باندي مات کړی مو چناغ دی

صبر وکه چي ميوه ترې ټولــــــــــومه
رسيدلی دي اشنا د حســــــن باغ دی

د شاهــد په زړه به څنگه زخـــــم نـه وي
چي په زنه دي پاس دومره ښکولی داغ دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه مینه کي دي یاره څه مزه ده
ستا وینا چي یاره دومره ښایسته ده

خدای ج لپاره ورته وویاست جنګ بس کۍ
ډکه سوي مو دکلي هدیره ده

جنګ به ولي ځي او سوله څنګه راسي
په همدي جنګ کي د خان صایب پایده ده

ها ماشوم ضرور له لوږي څه مړ کیږي
پلار یي نن شهید سو مور یي مخکي مړه ده

مور مي چغي کړي یو څوک یي راخبر کۍ
زوی مي وتی دۍ په کلي کي جګړه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چي نن يي جنازي ته ټول ژاړي
د همدي غريب سبا ورز کي کي کوژده ده

زه چي هر څه وايم هيڅ ورپکښي نه وي
ستا د ژوند هره خبره فلسفه ده

ماوي دي شاهد نه ټوله وار خطا کي
گوره مه کوه رشتيا زما روژه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

د میني او الفت شعار مو نه د ئېرې لیدلی
په کرکه مو لړلي ؤه د ښار ټول دېوالونه

زرګونه ښکلي تېر سول چا ور وه هم نه کتله
لاسونو کي مو پاتي سوله زړونه او ګلونه

موږ چیغي نارې ووهلي خپل حق مو ادا کئ
راوېښ ورباندي نه سوه بې ضمیره وجدانونه

د خدای د کور د منځه بې نوا انسانان ولاړه
اوږده یې کړه بتانو ډبرینو ته لاسونه

موږ زړه په څه مغروره خدای ناترسه باندي داو کئ
په موږ به هم تړلې وه بې شماره خلګو زړونه

بس یو ځلي کتل دي ؤه اؤ یؤ ځلي مسکا
زموږ بس همدا هیله وه هم دومره امیدونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ سل یاران پر سلو لارو ولاړه
یک تنها ناست د میراتو هیلو سر ته

سترګي مه اړوه جار چي په شر واوړو
افغانان یو بهانه غواړو وه شر ته

زموږ پر هیلو څه د ناهیلۍ ګردونه پنډ دي
زموږ په امیدونو د مرګي وبا د ګډه

زما هره بریا کي د ښایستو د سوالو اوښکي
زما په زندګۍ د مور او پلار دعا د ګډه

له ډاره د ښایستو سترګو ته هم شکمن ورګورو
په ښار کي مو د کرکي نفرتو بلا د ګډه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا هغسي دنيا ته ځان ثابت کړ لکه وې چي
په تا پسي زرګونه قافلې د انسانانو

نه نور سه ته رڼا سه ته څراغ سه ته مشعل سه
پرتې دي مخ کي تکي توري شپې د انسانانو

په کومه قافله کي چي تورتم رڼا يوه وي
هلته هيلي حتما ماتيدې د انسانانو

موږ په عشق کي ليوني سو ته په دار سوې
څومره سخت قانون دي کښېښو ئ منصوره

ما مخ واړو ئاو ټول نظر مي ټول کـئ
افغاني بانه دي ټيټ نه سول مغروره

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیواد له بربادیه
خلاص نه یار ته سو نه رب ته

موږ به سترګو ته قلف کښېږدو
جوني پرېږدئ و مکتب ته

د عشق لاره کي بې لاري
تابع نه یو و ادب ته

داخل ستا د مخ په دین سو
ستا د سترګو و مذهب ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ بدنام د زمانې
د حسينو په کتو

نه ته ښه سوې نه مي زړه
نه عشق وسو نه پښتو

نه تسبيح سولې نه ساز
نه د خدای نه د ښايستو

چي دي حسن زما د عشق غوندي مظلوم سي
نو احساس به مي هغه وخت در معلوم سي

آتشي حسنه ته راسه او بيا گوره
دا وجود به درته ويلي لکه موم سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کلي په دیوال باندي به ولیکـــــــــمه امن

او ستا په شیدویې اننګو تکه سپینه سوله

.

.

.

.

.

د کلي په دېوال لیکلی امن څوک وران نه کړي

او ستا د شیدویې اننګو سوله دي شي سوله

نه ډک سو د ملنګ کچکول د خدای ج د خزانو څه

نه زیاته دا دنیا سوه له قارون او له نمروده

ژوندونه څنګه تنګ دي ګلابي قالب کي سولې

نو روحه څنګه ولاړلې له دې نازک وجوده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژېړ کميسي جينۍ ولي راته خاندې

ژوند مي ستا د کميسه په شانتي نه دی

چي رنگونه يې ځلا کوي پړکيږي

نه يې منځ کي د خالونو رڼاگاني

نه يې پټې آيني منځ کي ځليږي

ژېړ کميسي جينۍ پورته دي ټيکری

لکه ژوند داسي وه غاړي ته در لويږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو ته وبایللې ښه نو ته پرې غور وکه
ما سودا بایله او تا خپل خرېدار و بایللی

د وطن هره منظره له ساندو ساندو ډکه
سحر په ویر راځي ماښام یې خمار و بایللی

زموږ د زړونو د هوس دروازې بندي سولې
زموږ خیالونو د خوښۍ انتظار و بایللی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځيني وخت ژوند سړی اړ کي چي ځان پريږدي
ځيني وخت به دي د نه وجود ارمان وي

ما دسوال لاس هر سړي ته اوږد کړ بيا هم
راته را نه کړ هيچا هم په اخلاص لاس

ځيني پيښي بيخي هيڅ له خياله نه ځي
بعضي وخت سړی له ځانه په ضرور يي

ضرورت بيخي د نه سړي اولاد دئ
د هرچا در ټکولو ته دي اړ کـــــــي

احتياجه ټول وطن کي بل څوک نه وو
ضرورته تا زمـــــــا گريوان پيدا کړ

بدرنگ ژوند او تنگ دستي او بلها زور
زما د اوس وخت لومړني انډيوالان دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلا په ځان پسې د ځان به څه در څخه غواړو
دوعا به مو د مینې، د لالي یا د هیواد وي

ورځه مینې بلا څړیکو مې زړه راته نیولی
ورځه مینې له تا پرته په نورو دردو ښاد یو

زخمونه که دي نه وینو زګېروي که دي خاموش دي
وطنه ستا په څېر یو موږ به چیري؟ بې تا ښاد یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

که عشق دئ که وطن دئ که مو هيلې ارمانونه
ژوندون د اخيري ارزښت په څېر ليلامو

مور نه خرسوو عشق, ملگرتيا, انسانيت
له هر څه نه ړومبی ځانونه ډېر ليلامو

څه ماتي حوصلې دي څه ناهيلي غوندي زړونه
هېواد دئ که لالی دئ په يوه مي زړه ټول نه دئ

د لويو هيلو سرته رسېدلو اوميد خلاص دئ
چي زړه مو ترې راټول کې دا هم زمور دپاره ښه دئ

راکړی درد مو مه زياتوه خير کې اخلې نه
ناراضه به سې ټوله د زړه زور اوبه اوبه دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښارونو کي چوپتيا ده پاتحه پکښي شروع
رواني ويني څاڅي له مذهبه له مکتبه

کابل به مسلمان او کله هم د چا سيال نه کي
چي څوک ورته راپاڅي له مذهبه له مکتبه

نه يې خواخوږی سته او نه يې د خفگان سړی
د کابل ويني او زما اوښکي ارزانه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه د زړه د دربدو څخه بېرېږم

ساه مي بنده ده او نه يې سم ايستلای
خدای سته څه راته پېښن سوې يا پېښېږي
زړه کي زر رنګه خبري راولاړي
له دنيا څخه مي ولي کرکه کېږي

زه په ځان کي په عذاب يمه زورېږم
زه د زړه د دربدلو څه بېرېږم

خدای سته څه ګيلې ولي يې کومه
هره هېله ولي بيا در يادومه
خدايه هره شړل سوې دوا مي ولي
ستا تر دره وړمه بيرته يې راوړمه

خدايه زه مي په وجود کي نه ځايېږم
زه د زړه د دربدلو څه بېرېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه مو يو دئ پکښي ډېري هيلي پاتي
په يو قبر کي بلا مړي پراته دي

يو ښکلی خو سلام د مسنجر د لاري وکئ
زاری کومه خواست کوم آخير مسلماني ده

هيله کوم پري موږدئ چي خپل ځانونه هېر کو
ماتي حوصلې دي زړونه ټول د وينو ډک دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دئ جنګ مردګو ټوله فاجعه بده يې داس
د ښکلو د ځهرو څه يې خندا لوټلې ده

زموږ مردار خواره دي لا تر اوسه په اخته
جګړه مرداره کله کوم وخت چا ګټلې ده

د حورو اوازي دي او پر دغو اوازو
ځو کاله د وطن زلمکو سا بايللې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي مرگ مو غوښتئ ستا به پېرزوینه پر موږ نه وه
چي ژوند مو غوښتئ هیڅ دلیل یې نه پیدا کېدئ

ما خپله خپل د مړو هیلو پاتا و ځان ته ورکړه
ما خپله خپل مړ سوی وجود خپل پر وږو وړئ

کوم درد و چي علاج یې ستا لیده نه وه گبینه
کوم سوز و چي اواز یې تاته نه دررسېدئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي موږ ورته لېږلي يا مو کړي دي پر ښکلو
زرګونه سلامونه بې جوابه پاته دي

نو ستا له رنګه وروسته بې خبرو وم خو اوس بيا
د زړه غوښتني سر پر سر بې تابه پاته دي

موږ څه خپلي غوښتني ستا دپاره کړلې خاوري
نو ته خو هم يو څوک راکه چي غم مي لږ راسپک کي

حساب به ورکوي د پښتنو ملک دئ اوس خير دئ
تسبو ته دي شيخ جوړ د مات رباب د تار زمبک کي

ژوند ته مي په يو ځل دربدلو کړله خوله ستړې
ښکلي هم د لاري منځ کي چاته دريدلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ لکه د ګل غوندې هر موسم کې بېل رنګ یو
شیخ سره تسبېح وایو ډم سره ګډا کوو

خوشحالۍ لره وړې بهانې غواړو
و غرو ته د دردونو مو تکیه ده لګولې

هر څه رانه په داسې بیه مه اخله خاونده
چې بیې یې کمزورې انسانیت ادا کولې

تا ونه خندل ناهیلی سومه پاته
تا مې خدای ته کړې دوا کړه مسترده

ته بیخې تر اندازې زیات ښایسته وې
زه هم مینه کې وتلی وم له حده

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو وجود د تنهایۍ وه سر ته ناست وو
یو وجود وو چې دنیا ور سره تلله

بندګان وو موږ غوښتني ستا پره نه کړې
ته خو خدای وې تا دعا را ردوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم ماښام وو چي موږ نه درته ژړله
کوم سهار وو چي غوښتني تکرار نه وې

څومره تويي سوې خو نه سولې قبولي
بل علت وو؟ که مو ويني د کار نه وې؟

د ژوندون په هره بېله ثانيه کي
زموږ مقتولي هيلي بلکل د شمار نه وې

سخت وې نه پوهېږم ولي مي کولې
زړه ارام او مرگ ته ولي تيار نه وې؟

ښه صحيح ده پخوا هر رقم چي وې خو
زه قسم خورمه چي دوغونه خوار نه وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان دي ټولولئ سې؟
یه ټوټه ټوټه جامه

لږ همت د تلو راکه
پښې دي ښکلوم ګامه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند تېر سو په ارمان یې د لیدلو د کتو
ما قبر ته ور تا کـځ د حسینو په لاسو

زما وینه هدیه بوله په شان د اسماعیل
ما سر نذر منلی قرباني د پښتنو

وګړي یې مړه سوې دي یا ساه وي یې زندې
سکوت دئ هدیرې هم دي په مثل د ښارو

یو قبر کي مو ښخي کړې لکونه پیغلي هیلي
په یو تکبیر مو وکړې جنازې د ارمانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ سوله غوښتې وه له خدایه څه په لوړه بیه
شر خوښونکي دي د جنګ پر قیمت غور وکي

نه د خپل ځان سو نه د ژوند او نه د بلي میني
نور دي نو زړه د غنمرنګ پر قیمت غور وکي

له خوبه د نازک لالي قربان چي مزاحم دئ
د سترګو د کونجونو د سورخیو تاب یې نسته

سلام مي ورلېږلی دئ خو وخت باندي وتلی
ځویم ځل دئ چي ګورم میسنجر جواب یې نسته

نو خدایه زه به کومه یوه مخ ته در ته کښېږدم
په زړه کي هیلي دونه دي چي هیڅ حساب یې نسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

لږ موده کېږي يم داسي زه شکمن سم فکر من سم
چي دعا ده که ښرا ده چا چي ژوند راته غوښتلئ

لا دي تل کي گېله گرځي لا دي هيله سته چي راسي
زه حيران يمه چي زړه لا لالی نه دئ پېژندلئ

که خدای دوه انتخابونه ماته دې دنيا کي راکي
يو مي ته ور ځخه غوښتې او وطن مي يادولئ

هر ساعت کي شندل کېږم ما خپل ځان پر تا سپارلئ
ما که هر څومره کوای سوه ځان مي نه راټولولئ

ټوله شپه له درده وېښ وم د جانان وو د وطن غم
ملا جانه لږ کرار سه اوس دستي سوم خوبولئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاد ښاد ته :

أستاده د ماښام په تاريکيو کي ورکېږم
استاده د ابشار په څېر ګړنګ ته ور بهېږم
استاده د يوه آفت نه بل ته پنا وړمه
استاده د بلا نه د دېو غېږه کي پوټېږم

استاده عذابونه هر ساعت تجربه کيږي
استاده قيامتونه دي چي هره ورځ تېرېږي
استاده نه مي ذهن نه مي سد ورته رسېږي
أستاده لاري ټولي نا مالوم لور ته غزېږي

استاده هر نيم ګړی ارمان سترګو ته ولاړ دئ
استاده يو ناکامه داستان سترګو ته ولاړ دئ
استاده د انسان پر شرافت مي شک پيدا سي
استاده يو بې وسه انسان سترګو ته ولاړ دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاده له عفته څه يې ويني دي پاشناکي
استاده د وطن مور اوښکي څوک کي ورته پاکي؟
استاده د رنګونو د جهان رنګ سور بخن دئ
استاده درد دئ غم دئ او څه څړيکي دي بې باکي

استاده هره هيله دلته زر ځلي مړه سوې
استاده جنازي د ارمانونو پر وږو وړو
استاده دا تابوت د دې ناچيزه دعا ګانو
استاده دا مردودي به د ځان سره تر څو وړو

استاده ژوند د کومو کومو ټکو ترجمه ده؟
استاده زندګي دغه بې خونده تجربه ده؟
استاده تقدس د خدای ته دوه لاسي سلام دئ
استاده موږ که وايو او کنه زړو کي ګيله ده

استاده ځان او نورو ته به څومره دروغ وايو
استاده په کاذبو وعدو ژوند اومينه پايو
استاده نظرانه د بدبختی څه ور ادا کو
دا سر که يې په کار وي سر ننه ورځې دا يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاده دنیا بس دغه د ترس او بیري فلم
استاده موږ به هیلو ته هیڅ نه پکښې رسیږو؟
استاده د دې فلم خاتمه بې خونده نه ده ؟
استاده آن خیالونو کي اخیر نا کامه کیږو

استاده درد تر کومي کچي ښکاري په کوم حد کي
استاده زړه دئ سترۍ سو په چغو په بغارو
استاده کوم یو بږغ به مو تاثیر وکي احد کي
استاده زده مو نه دئ چل د بل رنګه کوکارو

دا څنګه نا ممکنه ناممکنه تقدیر غواړې
نو زړه په کومه هیله دي کرار کمه چي ژاړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بیا بیا راکتو څه دي زرګونه وار مننه
هغه سي پاته نه یم لکه څه رنګه چي ولاړې

جمیله د دېوانو بسترې کي ور څه ټولي
خالقه وه کابل لره د قاف شاپېری راوړې

دې ښار کي اورېدلو ته غوږونه پاته نه وه
دردونه د وطن به نو په کومه ژبه ژباړې

مکمل به سم زړګیه
بس دئ یو ځلي که راسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه اړیکه نه پاتېږي
ضرورته که ادا سې

ستا به څه و سي حسینه
یو ساعت له که زما سې

هره لار کي درېدلی ګوندي ته ور باندي راسې
هر یو پل مي تعقیب کړی ګوندي تاته مي نیژدې کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاتل قتل کړم او ولاړئ زه له درده څه تاوېږم
خون بها مي ور بخښلې خو چي سر مې را څه پرې کي

زنکدن دئ ژبه ماته هيڅ مي خوله کي نه جوړېږي
لږ توفيق خاونده ورکه چي حرف پره يې د نامې کي

بس هر ښکلی چي ووينو درېږو مينيږو
د خدای د نعمتونو نا شکري کله کوو

د هر چا سره خوا کي د هغه په شاني اوسو
د ډم جانان په خوا کي ملايي کله کوو

د خدای ښکلی تخليق پېښوئ مه مسلمانانو
پردې څه دي چي پټې تجلې کي د خالق

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه هر یوه کتونکي ته کوه مسکا لالیه
مخلوق کي به ژوندئ د عشق جذبې کي د خالق

ما چي زړه لیلام ته ورکئ
چا بڅ ونه کئ چي زما دئ

په خوله نه وایي خو بیا هم
گیله من خدایه له تا دئ

زما امید خپل خدای ته دئ نو هر څوک چي يې وژني
جرات به يې لري چي هیلي مړې کي د خالق

--

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل ځل چي ميسج وکې، کېداى سي چي زه نه يم
دا ځلي ريشتيا وايم، د زړه يمه زړګيه

دې دنيا کي هر سړي جانان غمخوار پيدا کئ
 څوک چي دي يواځي وليد، زه يمه زړګيه

تېره ورځ دي چټ پر نيمايي باندي پريښې
څنګه به اوس ووايم، چي ښه يمه زړګيه

چي زايل يې د حسين حسن زوال کئ
ما د هر حسين په پښو کي ور حلال کئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما وينه د وطن کاڼو ته ورکړئ
پرې ښايسته يې د نازکې زنې خال کړئ

منګوټې ترې جوړ کړئ ګران افغانستان ته
د وجود خاوره مې خټه د کلال کړئ

د هډوکو ځخه کار د نېزې واخلئ
او د پوسته څه مې جوړ د توري ډال کړئ

قرباني مې کړئ چې يو زه قرباني سم
نو کېدای سي چې راضي مو ذوالجلال کړئ

نه مو د ظاهر نه د باطن کيسه صحيح ده
مات يو په وجود باندې د زړونو په رقم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېښه یوه ختمه نه وي بله راپیدا سي
ژوند مو گرځېدلی د خوبونو په رقم

موږ که د شهید عشق و سر ته دعا وکړله
ته دي هم د حسن جنازه نوره در پورته که

پلاره! څنگه به ژوندی سمه درپاتي
زه د ژوند په واقعاتو کې راگیر یم
ځانغوښتنه کې د نورو وجود وژني

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه په داسي موجوداتو کې راګیر

پلاره! څنګه به ژوندی سمه درپاتي
په هوا کې لګیدلی د مرګ شور دی
هري خواته مې ژوندي مړي پراته دي
په انسان کې لا هغه فرعوني اور دی

پلاره! څنګه به ژوندی سمه درپاتي
هیولا مې په وجود کې تنګه شوې
هغه نشته چې وه چا لره ژوندی وم
د خیالو نړۍ مې ړنګه بنګه شوې

پلاره! څنګه به ژوندی شمه درپاتي
څوک مې نشته چاته حال نه شم ویلای
زه انسان یم اخیري حد ته راغلی
په وجود کې دومره درد نه شم زغملای

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلاره! څنګه به ژوندی سمه درپاتې

ارمانونه مې یو بل پسې رالویږي

هیله کله هم د ژوند لپاره نه ده

زندګي به د خوبو لپاره کیږي

پلاره! څنګه به ژوندی سمه درپاتې

تت څراغ یم بې لمبې یم بې رڼا یم

مصنوعي مسکا په شونډو ګرځومه

د وجود د هري برخي نه جلا یم

پلاره! څنګه به ژوندی سمه درپاتې

زه د خپل روح مړ وجود پر وږو وړمه

یوه ورځ به دغه بار له وږو کوز کړم

یوه ورځ به دغه پیتی هم ایږدمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلاره! څنګه به ژوندی سمه درپاتي
مخاطب مې د وينا لپاره نشته
د يارانو په دې ډک محفل کې بيا هم
کوم رازدار سړی زما لپاره نشته

پلاره! څنګه به ژوندی سمه درپاتي
زندګي ته بهانه کله جوړيږي
تير ايستل به د خپل ځان کوم تر کومه
دا وجود به مې ترڅو پوري پاتيږي

پلاره! څنګه به ژوندی سمه درپاتي
لا ترڅو پوري به غوښې ځان خورمه
لا ترڅو پوري مې مړ وجود د ځان مې
په دې خپل ستومان ځان کې ګرځومه

پلاره! څنګه به ژوندی سمه درپاتي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل وجود کې په خپل ځان باندي راتنگ يم

څه په دې دنيا کې لار دبقا نسته

زه د ټول دنيا په بدو باندي رنگ يم

پلاره! څنگه به ژوندی سمه در پاتي

خطر پېښ دلته عزت ته گام په گام دی

د رشتيا وينا جرأت په چا کې نسته

هرسړی دلته غلام ابن الغلام دی

د هېلو هدېره وه; ما بې وسه ور کتل
د درد لاره اوږده وه; ما بې وسه ورکتل

لذت وو که خوښي وه; تا را نه کړه اجازه
مستي وه که نشه وه، ما بې وسه ورکتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ونه کړه له تانه؛ په سبب د ګستاخۍ
په زړه کي مي ګېله وه؛ ما بې وسه ورکتل

يو قبر کي مو ښخي کړې لکونه پېغلي هيلي
په يو تکبير مو وکړې جنازې د ارمانو

مور، څه وغواړو؟ خدايه مور، به کومه هيله دوا کو
په څه پسي چي زړه تړو بس مه يې رانه اخله

که هر څه راکوي نو ته يې خپله راته راکه
که هر څه رانه اخلي نو خو ته يې رانه اخله

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما وجود زما دزندگۍ خاورین مزار نه وو
ژوند لکه مغروره ښکلی هیچاته ایسار نه وو

زه چې چا غوښتمه ما د هغه پروا نه ساتل
ما چې څوک غوښتلی هغه ماته انتظار نه وو

مورږ نه وړو د مجلسه څخه زړونه سلامت
پیسې چي څوک بازار ته وړي سودا باندي کوي

-________________________

د ښکلو له درباره په خالي لاسونو راغلو
اوس ته یې ته هم ښکلی یې چي څه به دي جواب وي

-________________________

مورږ د حسینو بې روخي لیدلې
سگرېټ وژونکي دي خو نه یې پرېږدو

-________________________

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرگی ځه وو د خیالونو خاتمه وو
ژوندون څه وو خو د هیلو قتل گا وه

ستا د مخ په هیله پاییدو او اوس نو
نه ته هغه وې نه ستا د مخ رڼا وه

استاد: نورالله ښاد ته:

ژوند استاده د بودا مجسمه ده
په زرگونه انسانان ورته ټیټیږي
هر څوک غواړي چې نژدې ورلره ورشي
او د هیچا سره خوا کې نه اوسیږي
د هر چا نه یې قد څو چنده اوچت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیچا لاس یې ګریوان ته نه رسیږي

ژوند استاده یو نیم ګړی غوندي فلم
یو نیم وخت د خوشحالۍ یو څو سحنې دي
یو نیم وخت د ژړیدلو کړیدلو
د خپل ځان د ازیت د خوند شیبې دي
ژوند د نورو د خوښۍ او د ځان زور
ژند په ځان باندي رشخند دی مسخرې دي

ژوند استاده ستا د یو ساعت لیکچر دی
یو نیم وخت پکي خوښي وي او خندا وي
یو نیم وخت وي خیال ټولګي کې شندل شوی
او محدوده مو همدغه سي دنیا وي
ژوند یو نیم وختي بیخي له چا پردی وي
ژوند یو نیم وخت خو بیخي له چا جلا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند استاده د مغرور ښکولي ياري ده

چې روان وي پښه نيولی نه دريږي

چې دي کله ورنه زړه موړ شي نو بيا خو

يو ساعت يې لکه کال هسي تيريږي

ژوند له مانه مرور او زه له ژونده

زه په ده او دی په بل پسي زوريږي

ژوند استاده نا مالومه شان صحرا ده

انسانان پکي روان دي او ورکيږي

پل چې واخلې شاته وګورې څه نه وي

پل دي سم دلاسه تا پسي ورانيږي

ژوند يو جبر دی په ما دی تپل شوی

ته که و غواړي که نه غواړې نو کيږي

ژوند استاده د عطار لالا دوکان دی

توږل شوی نرګسي رنګ ګل ګلاب دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې خوشبو نه يې نور خلګ مزه واخلي

زما په ژوند باندې د بل سړي حساب دی

ستا و شور لره به نور خلګ ګډيږي

ژوند خو هيڅ نه دی که دی درد د رباب دی

ژوند استاده يو بدرنګه غونډې خوب دی

تخريب شوې يې بټنه د تکرار ده

ژوند بيخي له چانه پورته له چا کښته

ژوند د غره د ټيټو پورته غونډې لار ده

ژوند د خيال د سوداګانو ښاريه ده

ژوند زما او د جانان تر منځ لانجه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

-______________________________________

ژوند ته مي په يو ځل درېدلو کړله خوله سترې

ښکلي هم د لاري منځ کي چاته درېدلي دي؟

-______________________________________

استاد محمود اياز ته :

دلته نور د رڼا تت دئ

دلته مړ انسايت دئ

دلته يو د بل بېزاره

دلته جوړ خدايه قيامت دئ

دلته هره هيله مړه ده

دلته مات هر يو قامت دئ

د دې خلګو غرور دومره

له خدايانو نه اوچت دئ

دلته هر حسن خاموش دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاص د هر ښکلي د نازه

دا زموږ د وطن حال دئ

یه زما محمود ایازه

زړگی کونډ سو مینه مړه سوه

ضمیر خلاص سو د وجدانه

دلته روح له ژونده تللي

ساه وتلې له انسانه

دلته یو صفت د خدای ج دئ

رحم نسته له رحمانه

دنیا مړې سترگې درگورې

زما بدنام افغانستانه

دلته هیله د خیر نسته

له انجامه تر اغازه

دا زموږ د وطن حال دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

یه زما محمود ایازه

څه کافره خاموشي ده

هر یو ذهن مو رکود دئ

د ولاړ بتانو ښار دئ

بې خوځښه مو وجود دئ

هر ځاکښه یې فرعون

هر په ځان غټ یې نمرود دئ

اور یې ختم لمبه ولاړه

دا د سوي وجود دود دئ

نه څه وایي نه څه اوري

که ایاز دئ که محمود دئ

پر څهرو باندي مو ګوره

ترهېدلی شان جمود دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه د زړه له درده او له څړیکو څه خبر نه دئ
زړه که زړه درلودلای نو به دومره دردېدلای نه

زما مړی پر خره یوس‌ئ د لحد تر غاړي پوري
په ما باندي درنې نه کـئ وړې د انسانانو

شکولای بې د یو بل نه په ژوند د بدن غوښې
که چیرته وای په لاس کي فیصلې د انسانانو

هغه هم وخت وو ستا نامه په بسم الله یادېده
هغه هم وخت وو در پسې چي اوښتې سترګي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه هم وخت وو چي غرور مو غرونو نه ماتوئ
دا نو هم وخت دئ چي د شرمه څه وړو مړې سترگي

چي اوس به هم انسان د انسان درد دوا کوي
وه زړه ته مي هيڅ نه لوېږي په زړه کي خواخوږي

نې فرض وسيله او نې سنت سلام جواب کوئ
د دې دور د ښکلو وه بس دا مسلماني

-___________________________________

لاليه زړه په کومه اندازه باندي خوږيږي
لاليه په څه حد کو عذابونه د وجدان

موږ نه وايو سندري د وطن د ازادۍ
نور پريږدۀئ چي پاته سي غلام افغانستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاد محبت ته:

استاده ژوند ژوند نه دئ ژوند عذاب دئ ژوند وبال دئ
استاده زما په زړه یو زه خبر بل ذوالجلال دئ

استاده اندامونه مي زما نه دي پردي دي
استاده د وجدان جواب مي هيڅ نه سم کولای
استاده د دنيا د عذابونو منځ کي ګېر يم
استاده د وطن خاوري ته نه سم ور کتلای
استاده شونډي قلف دي په څهرو خبري کېږي
استاده د الفاظو ټکي نه سمه ويلای
استاده ته خبر يې په دې دومره لو دنيا کي
و خپلي زندګۍ ته دليل نه سم جوړولای

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاده ته خبر یې ټول وطن کې داسې حال دئ

استاده زما په زړه یو زه خبر بل ذولجلال دئ

استاده درک کوای سې پر موږ کوم عذاب تېرېږي

استاده له زخمونو څه مو سرې وینې بهېږي

استاده خپل پر پوهه مو لعنت ویلی هم دئ

چې هر څو توافق وکمه نه ور سره کېږي

استاده د خدایی دعوېدار اوس هم ځای ځای ناست دي

استاده د وطن ناموس لیلام دئ لیلامېږي

استاده دغه خاوره به بیا غیره کې ځای راکي؟

استاده زموږ وجود به څنګه نه ترې نه شرمېږي

استاده د دې خاوري زړه کې څه بلا کیسې دي

استاده چې خوله نه لري نو څومره به زورېږي

استاده زموږ واکمن څوک دئ موسی دئ که دجال دئ؟

استاده زما په زړه یو زه خبر بل ذولجلال دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاده مسلط پر موږ څه بل رقم آفت دئ

استاده چي څه ووايي د کوم سړي جرأت دئ

استاده د انسان پر انسانیت مي شک پیدا سي

استاده شرف څه دئ او دا څنګه شرافت دئ

استاده اوسنی انسان ریشتیا خنځیر طبیت دئ

استاده دا نو څه دي دا نو اوس زما کرامت دئ

موږ نه پېژنو څوک چي مو موذن دئ او بلال دئ

استاده زما په زړه یو زه خبر بل ذولجلال دئ

ښکلي دي اوس را نه ګیله نه کوي

نه زه هغسې یم نه زړه هغه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر مرګه ورسته څه را څه پاتېږي په میراث کې
یوه کونډه مېرمن او څو میراتي پېغلې هیلې

اوس دا راته معلومه سوه له تا نه وروسته درده
چې داسې تجربې سته چې چا نه دي ازمیلې

ژړې ارمانونه مې بې ساه وجود ته ګورې
پېغلې پېغلې هېلې مې و مړه جسد ته ژاړي

موږ هېله د خیر وکړله له هري فاجعې
د ډمې ضرورت وو و هر چا ته نژدېکت

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور ته څه را پاته سوه مور کمي خوا ته ولاړ سو
دا دنیا د دې ده آخرت خو د هغو دئ

ژوند دومره ارزښت نه لري څومره چي يې ښيو
مرگ څه دئ خو بس همدا تصوير زمور د کړو دئ

په راتلو دي زه د ځانه سره راوړم
چي ته ولاړې بيا نو دی په خپله نه وو

نه په ساندو نه سندرو رابيدار کړل
د دې ښار ولس په داسي خوب بيده وو

څه خبري يې په سترگو کي راټولي
څه ارمان يې وو چي پاته يې پر زړه وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یه سپینو مرمرینو نازنینو څوک مو غواړي
افسوس راته دریږي حورو ستاسو پر نصیب

یوبېوړل ټیکري د پښتنو پېغلو د سره څه
اې د جنت حورو ستاسو سرو اوسپینو غاړو

څه ګیله به وکو مورږ د نوو مینانو
مورږ په لویه ږېره خپل بایللي زړه ته ژاړو

مورږ ته که څوک راکي حق چي یو ور پکښي وغواړئ
ژوند به انتخاب نه کو جانان وطن به غواړو

پرې مورږدئ چي حق د خپل خالق د ژوند ادا کو
یه د جنتو پر دېوالو باندي ولاړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر حسين دومره بدنام دئ
درېداى ور سره نه سو

تا هم نه منل رام نه وي
تېر دي حسن سولو ښه سو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ نه ور سره کيږي

خليفه دي خدايه بيا ځل

د قابيل پر لار روان دئ

شرافت ور څخه محوه

رنګ روغن يې د انسان دئ

که څهري دي محوه سوې

د رنګ رنګ رنګ حيوانانو

سپي غوايي را زرغون سوې

په څهره د انسانانو

ته يې کبر نور زوال کي

يه قاهره يه قهاره

انساني خدايان کړه ختم

لايزاله ذوالجلاله

يو ځل بيا را خپور ماتم دئ

ابو جهل دئ ختلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کعبې څپېڅلي بام ته

غواړي محوه انسانيت کړي

خلګو ټولو غوږ نیولی

د شيطان نوي پېغام ته

نه څوک وايي څه نه اوري

دجال اوږد کميس اغوستی

تېر ایستنه د امت کړي

سر راپورته که غمخوره

یه محموده یه احمده

ستا امت له لاري باسي

محمده محمده

شيطان سپور په سپينه اسپه

تول د خير او شر يې لاس کي

د قيامت په شاني ګوري

اندرون د انسانانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دجال پورته کښته ځغلي

په مستۍ او خوښۍ سر دئ

زموږ هيڅ په وس کي نه دي

هيڅ مو نه کيږي د لاسه

اسراپيله شپېلۍ پو که

عيسی نور نو بالا راسه

دروند استاد نورالله ښاد ته:

استاده عجيبه گنگس حالت دئ نه پوهيږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاده څو پوښتني دي چي ډېر ورته زوربږم

استاده انساني شرف په څه کي دئ او څه دئ؟

استاده انسانيت تعريفېدلای سي که نه سي؟

استاده پستي حد لري که وي نو بيا تر کومه؟

استاده که انسان کي انسانيت وي نو بيا څه سي؟

استاده ژوندون څه دئ او قيمت يې ولي جګ دئ؟

استاده ارزښت څه دئ د جګړې او ولي وه سي؟

استاده هېواد مځکي دئ که ژوند د انسانانو؟

استاده پر هيواد دي ګلالي انسانآن مړه سي؟

استاده زه انسان يم د انسان خلاف جنګېږم

استاده څو پوښتني دي چي ډېر ورته زوربږم

استاده تياره اصل ده که اصل يې رڼا ده؟

استاده ښه تر مخه که بدي مخ ته پيدا ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاده د فاني انسان غوښتني ابدي دي؟

استاده ژوند مو اصل دئ که اصل مو فنا ده؟

استاده د عدم وجود پخپله یو وجود دئ؟

استاده عدم هم د ژوند یو برخه یوه خوا ده؟

استاده په پردۍ هستۍ خطا یو نه پوهېږو؟

استاده جنګ پرې موږ کوو خو دا دنیا د چا ده؟

استاده د خیال هیڅ یوې ګوشې ته نه رسېږم

استاده څو پوښتني دي چي ډېر ورته زورېږم

استاده آدم مخکي دئ که مخکي ترې مذهب دئ؟

استاده د نیکیو د تللو معیار څه دئ؟

استاده مینه څه ده او د څه نه پیدا کېږي؟

استاده نو د میني مرکز ذهن دئ که زړه دئ؟

استاده مینه مخکي ده که حسن ترې لمړی دئ؟

استاده مرګی حق دئ خو یو څو ورځي ژوند ښه دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاده زه د ژوند په گډوډيو کي ورکېږم

استاده څو پوښتني دي چي ډېر ورته زورېږم

استاده جنگ پر څه دئ او پر څه څه باندي کېږي؟

استاده د چا ژوند اخستل حق د يو چا کېږي؟

استاده انسانان جگړه کوي د څه دپاره؟

جنگ خپله يو هدف دئ که وه بل هدف ته کېږي؟

استاده زما په اند مينه په يو ځل کتو نه ده

استاده مينه هم له بيا کتو نه پيدا کېږي

استاده ضرورت څه دئ د لاري د ټاکلو؟

چي لاري کله ډېري سي سړی پکښي ورکېږي

استاده زه د زړه عقل په منځ کي حيرانېږم

استاده څو پوښتني دي چي ډېر ورته زورېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاده تاریخ څه دئ بېله دې ځان تېر ایستنه

استاده موږ له خپل قاتله هم کړې مننه

استاده پښتو څه ده غیرت څه دئ خرتوبې ده

استاده جگړه څه ده د بدذاته کس خواري ده

استاده ستا د سترگو نه قربان سمه حیران یم

زه خر یم که سړی یم که غویی یم که انسان یم

موږ لکه د گل غوندي، هر موسم کي بېل رنگ یو

شیخ سره تسبېح وایو ، ډم سره گډا کوو

خاوري ایره کیږو به مړ وجود به نه لرو

شمعي غوندي ځان سوزو اور کوو رڼا کوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نازک جانان زړسوی
خدایه ستا مهرباني

زما په یو نظر کتو
ازار وسو د لالي

زموږ ژوند دي سي تمام
ستا دي پاته سي ځواني

زما ابرو زما عزت
ستا د یو نظر قیمت

د شهوت خیالي ارضا
دا تعریف دئ د جنت؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما و نه لیدئ دلیل
د انسان د شرافت

ژوندون څه دئ بېله دې
یا احتیاج یا ضرورت

موږ رټلې د تاریخ
دغه دئ زموږ حقیقت

ما اوف ونه کـئ ته تلې
تو پر دې مینه لعنت

یویشتمه پېړۍ او
د پښتون قام جهالت

مجلس ډک دئ د پردو
د یار دا بې وخته ست

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته د چا سوې زه د چا
په موږ څه وکړه قسمت

زما په مرگ به سي تمام
ستا د نه راتلو علت

ابوجهل دعوه دار
د کعبې د امامت

نه کابل ښار کي پردي
او نه ستا پر باړخو خط

دلته هر ذهن مردود
دلته هر فکر غلت

(c) ketabton.com: The Digital Library

بد کوو که ښه کوو
خوښه مو د زړه کوو

ځو در نه روان یو بس
یو نظر کاته کوو

خوی مو د جتانو دئ
نوم د پښتانه کوو

ستا کوڅه کي وخت نا وخت
اوس هم تله را تله کوو

لېږ چي يې قيمت ښه سي
څکه خو رانجه کوو

ستا تشي خندا ته ناست
نور دي نو موږ څه کوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ د سر قاتل ته خپل
خواست د ژوندانه کوو

زړونو ته د هر ښکلي
ګراني لاره نه کوو

د پردو حورو په عشق
پیغلي کونډې د باګرام

نه ته راغلې او نه مرګ
او پر ما سولو ماښام

عشق د بوري کونډې زوی
د هر ښکولي دئ غلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

تلم خو ته راغلې نو اوس
نر به وي چې واخلي ګام

ښايسته زنه دي سېب
اوږدې سترګي دي بادام

د بازار پر هر حسين
موږ ويلی دئ سلام

د انسان قتل جايز
مينه عشق يې دئ حرام

(c) ketabton.com: The Digital Library

حتمي ده چي همدا به کرامت د محبت وي
چي ناز د اوبو وړي پر وږو کاڼي پټه خوله

د ژوند مفهوم يواځي د نګار مخ ته کتل دي
سپرلي پسي رژېږي د ګل پاڼي پټه خوله

موږ نه سنجوو ګټه او تاوان د مخکي تلليو
موږ يو د بل پر لار ځو لکه زاڼي پټه خوله

بيخي ډېر ملامت دئ ما بخښلی دئ خو ولي
بيا هم تېروي وچ ستوني ته ناړي پټه خوله

پر موږ به قضاوت کوي لوستونکي د سبا
راتلونکي ته موږ يود کتاب پاڼي پټه خوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما قسم اخستی یاره, چي ته نه راځې دلېته
ما حانث که په قسم کي , دروغجن مي که خو راسه

زموږ ژوند مجبوریت دئ; نه ترې کېږي نې کوای سو
د بې دینه امام نفل; وي اوږده خو بې اخلاصه

هره لاره چي کږه وي, حتمي نه ده چي وي بده
د باړخو څه کږې لاري, وي د سپیني خولې دپاسه

ستا وه مخ ته په کتو کي,څه خبري زړه ته راغلې
توف لعنت دي وي درباندي, ای شیطانه اې وسواسه

زما عشق مجبوریت وو, او ستا حسن ستا غرور وو
تاته حسن پاته نه سو, عشق مي ووتئ د لاسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا سرتېرى يار سنگر ته لېږم
لومړيتوب زما نه زيات يې د هيواد دئ

زموږ مينه به نو ښه پر مختگ وکي
په کتو کي چي د يار دونه فساد دئ

دې کتو کي مي بلا خاطرې غوټه
دې څهره کي مي د تېري ميني ياد دئ

انساني خواخوږي دونه لرم ځان کي
حسن ستا ځي زړه زما پسي برباد دئ

تا دنيا کړله پيدا د چا د رويه
ماته دا وطن د چا په سترگو ښاد دئ

ستا د نوم ذکر زما په نامه کېږي
شيرين حسن پوروړى د فرهاد دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

وربړم نسته د رنګيني پېغلي سولي
را البوتی د بدبويه جګړې باد دئ

د هر سپي در ټکولو ته دي اړ کړي
ضرورت بيخي د ډم سړي اولاد دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یار زړه ته سره د غرور نه سو رسېدای
د خوني چي چارچو ټیټ یي نو سر به ټیټوو

زما او ژوند اړیکه د قصاب او سپي اړیکه
نه رحم په قصاب کي وو نه موږ ور څخه تلو

د ژوند د خوند دپاره نمکین حسن په کار دئ
خواړه چي بې نمکه سي په زور یې تېروو

اوږدې سترګي دیار اوږده بادام د دهراوت
په یو باندي دماغ او په بل زړه اراموو

نه یار مو پکښي ولیدی نه زړه سو ور څه مني
د یار د کور و مخ ته دا دئ څو بېرته رآځو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما دي وخوري د دښت سپي
بدرنګ مه وړئ زما تابت

زه هندو درته لګیا
ته ولاړ یې لکه بت

سترګي ښکلي دي د خوست
بنګ زموږ د دهراوت

تهمت پیغور دروغ الزام او ظلم
قسم په خدای که پسي سر ګرځوم

په بعضو خلګو پسي سترګي اوړي
په بعضو ښکلو پسي سر ګرځوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون چي بې اسرې سي خپل وجود پر سړي بار سي
نو سترګي چي بې خوبه سي بانه باندي درانه وي

موږ هر څه په مصرف رسوو نې پرېږدو سبا ته
موږ نه وړو د بازاره څه پيسي وي او که زړه وي

چي وخت اخيري وخت سي زندګي سي ارزښتمنه
سګرټ کي بيا تر نورو اخيري لوګي خواږه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمان به مې کولی خو ارمان به يې را نه غلئ
غربت دومره وهلي وې زما تيري خاتيرې

زه اړ ومه و بل ته زما بل ته احتياج وو
که ټوله نه وې داسي وې زما ډېري خاتيرې

زه نه ساتم ياداشت د تېري سوي سحني ځکه
زه غواړم چي کړم ستا سره ستا هيري خاتيرې

ژوند که زما غوندي بدرنګه وي نو تېر دي سي
مرګ که د يار په شاني ښکلی وي نو را دي سي

لږ څه خوښي که زموږ برخه وي نو را يې که
زموږ خوښي که ستا په ښه درځي نو ستا دي سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه یار ته د کتو قیمتي وخت په دې کې تېر سو
زه نورو ته ورگورمه چي څوک راته راگوري

د خالق در کې به څه کمی رانه سي
ژوند دي داسي نه وي لږ شاني دي سم سي

د څراغ رڼا به خامخا کړي تته
دا لوگی دي د امکان تر حده کم سي

پښو ته یې د سپینو اننگو سرخي را کښته سي
کله چي د سپینو قدمو په سر ولاړ یي گل

اوس د طبیت د ظلم دا اندازه وه گورئ
لمر سره شبنم ځي او تر شا ورپسي ژاړي گل

(c) ketabton.com: The Digital Library

عدل به وسي؟ امکان يې کم دی
قاتل روان دی، د قاضي کور ته

ژوند که رضا دی؟ خوښه مي نه ده
که داسي نه وي، تسليم يم زور ته

په کومو سترګو؛ نظر دروکم
څوک ورکتای سي؟ د سترګو تور ته

څومره چي ستر وي؛ چيغي يې نه وي
د شپي چوپتيا يا؛ د درياب شور ته

د ځان ښودونکو؛ ځانته پام نه دی
هومره توريږي؛ دود چي ځي پورته

يو نظر وکه؛ د ناز په سترګو
ستا د ښايست د؛ خريدار لور ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عشق د اثراتو حدود دومره زورور دي
د خپل يار د نامه په کليمه کي خرابيږي

په سترګو کي ولاړ ډنډونه مه پريدئ د اوښکو
اوبه پاته د زړو په کوزه کي خرابيږي

د لوی فکر خاوند ته به تر ډيره د نوم ياد وي
صحرا کي پل ژوندی وي خو کوڅه کي خرابيږي

دا زموږ ذهن کي وهم دی که داسي حقيقت دی
څهري مو ښايسته دي آينه کي خرابيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نورو خیر چې غواړي له تهمته ځان سنده مه
د لارې پر سر درختو باندې پروت د سړک ګرد یې

ښایستو باندې لاسونه اړول د ظلم حد دی
نو سترګې په درنېږي خیر که هر څومره سپک ګرد یې

زموږ پر څهرو نه ښکاري که خاورې وي که دوړې
نازکو سره بد ښکاري که هر څو نازک ګرد یې

د داسو ورځو موږ شاهد حال نه سو شاهده
د ښکلو د څهرو په شان له زړونو یې ورک ګرد یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګی د غوښي دئ پیوند به واخلي
مګر داغونه یې ضرور پاتیږي

غریبي ښه ده خو بیا دا سخته ده
په شته دنیا کي چي مجبور پاتیږي

زه د سپي په شاني نه در څخه ځمه
اخیري هیلي ته هم نه پوره کیږې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خپله ککرۍ ستا تر قامته کړه را ټیټه
ما زما و ستا له منځه خپل ځان و یستئ جانانه

ولاړه زمانه به مو تر سترګو تېرېدله
موټر کي و سپاره کس ته دنیا ښکاري روانه

که ژوند کوې نو سل ځله به لویږې پورته کیږې
ګلابه پر بې ځله خره سورلي نه وي اسانه

زما ژړا تاثیر ځنګه پر وه نه کئ حیران یم
دا واوره دي نو ولي خپل په ځېر نه کړه بارانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ډېرو ارمانونه بيخي ډېر وي او لوړ هم وي
د بعضو ارمانونه بيا يواځي يو سړی وي

چي زه درته ونه گورم ته ماته ايسار نه سې
نه ته به ښايسته يې نه مين دربانديي دی وي

ظالم حسن ته موږ په کتو هسي کړ ځان ستړی
يتيم پردي خيرات ته ورځ نهره تيره کړه

د چا چي آن په خيال کي د راتللو سړی نه وو
هغه سړي بيگا شپه تر سحره تيره کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چي هوښيار سي مرغه بيا مبتلي په دام سره
څومره چي بې عقل سې نو ژوند کوه ارام سره

وړي هوسونه مو د هر حسن خواهش کوې
وړی سپی نو څه ګوري حلال لا د حرام سره

هر څو که لويدلی يې خو بيا هم همت لوړ ساته
زر ځلي پاتيږي پل خو بيا هم ځي د ګام سره

د ورستي کال مي ورستی غوندي شيبې دي

ژوند مو هم دئ ورستي حد ته رسيدلی

زه ده ځانه څه په څو چنده را تيټ يم

ځان مي نه دئ لا هم قد ته رسيدلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ليکچرونه مو نيم ياد دي نيم هير کړي

ستا څهره مو لا په ذهن کي انځور ده

لا دا يو سوال مو استاذه بې جوابه

ما ژوند هست کئ که ژوند ماته وجود راکئ

د شهرت وړي دي دا پښتنه حل کي

چي اياز محمود مشهور کئ که مشهور محمود اياز کئ

د ورستي کال مو ورستۍ غونډي شيبې دي

ستا ليکچري به نور ختمي وي استاذه

خو پښتني بيخي ډيري لا ينحل دي

فکر مخته دئ که مخته تجربه ده

او احساس زموږ د څه نه پيدا کيږي

د کلياتو او جزياتو ترکيبونه

ضرورت څه دئ چي جوړ کړو تري خيالونه

تخيل مو ولي بره ځي اسمان ته

ناليدلي غونډي ووينو خوبونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ورستي کال مو ورستۍ غوندي شيبې دي

لا تر اوسه ذهن ډک دئ د پښتنو

شيبې ولي تکراريږي نه که ګورې

مځکه ګرځي هر څه بيا بيا نه را څرخي؟

خوب د ژوند که ژوند د خوب انعکاسونه

مينه ولي او د څه نه پيدا کيږي

زړه تنګون چاته په کوم سبب رسيږي

هري ورزې ته مو هيله د خوښۍ وې

او د تير وخت کوو ولي اوس غوښتنه

د ورستي کال مو ورستۍ غوندي شيبې دي

نه به بيا صنف کي لانجه وکم چي جګ سم

نه بيا ستا د خبرو منځ ته دانګم

خو پښتنه کول ما کي يو مرض دئ

رابطي له مرګه ورسته ولي شکيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه اړیکه خو ماده نه ده چي مړه سي

او ددې ستر حقیقت نه څوک ډاریږي

وخت ګردش د سیارو دئ که کوم بل څه

او که سي دا سیارې بې حرکت

زموږ ژوند زموږ ځواني هم پاته کیږي

د ورستي کال مو ورستۍ غونډي شیبې دي

خو کیدای سي چي ژوند هم یوه ورز داسي

لکه زموږ څلور کلنه دوره پای سي

بعضي بعضي خاطرې به مي در یادي

زه به نه یم ته به پوسټ کوې پوهیږم

ډیر که نه وي لږ به حتما در یادیږم

ستا پر ذهن به هغه شیبه در ګرځي

زما وستا د تضاد سوال او جوابونه

درند استاذ نورالله ښباد مخاطب دئ ده ته لیکل سوی دئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرگ مي ستوني ته راغلی؛ يو ځل بيا دي نامه اخلم
هر تهمت پرېږدم روان يم؛ اخيري غوندي الزام دئ

زه په خپل ځان کي ورک سوی؛ زه په خپل ذات کي بيرېږم
خاموشي چي وي ځنگل کي؛ ويرونکی شان ارام دئ

ستا تر دره يم راغلی ؛ د گناه ثواب بې ياده
سپي ته يو رنگه حساب دي؛ که حلال دئ که حرام دئ

موږ چي ژوند کوو کوو يې؛ پر گردش خوږونکې مځکه
دا دئ بيا هم يم ناهيلی؛ دا دئ بيا هغه مانبام دئ

څه پښتنه د حالاتو؟ څه په درد به د وطن وي
څه بلعکس معامله ده؛ جت باچا او شپون امام دئ

زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته که نه یې ژوند روان دئ ته که یې هم سا چلیږي
که یو کاڼی پکښې ډوب سي او که نه وي سند بهیږي

خدای په کوم ځګي کي نسته خدای په کوم ځګي کي هست دئ
غم په کوم ځای کي پیدا دئ غم په کوم ځای کي وسیږي

ژوند مي کریږو باندي پیل کئ حقیقت یې رامالوم وو
اوس یې ګنګ سوم حقیقت کي اوس مي سد نه ور رسیږي

زه که نه یم بیا به بل یې بل که نه وي بیا به بل وي
د ساهل د غاړي ریګ دئ د چپو سره بدلیږي

لا ر که خره ته وي مالومه انسانان هم ورپسې وي
څوک چي نورو پسي نه ځي لکه پل به پاته کیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ماښام خنجر ځيګر د اسمان پرې کړ
د ناکامه سرې هيلې ترې روانې

ژوند په هر سړي بلا بلا کاني کړي
نو و غره ته د ختو لاري وي ګرانې

د يار غيږه هم يو څو شيبې خوږه وي
د سند غيږ کې څه ټکري وخوري کاڼي

بوډاتوب کې دنيا ټوله ځان خوړل دي
په ډسکو کې نڅاګري غواړي ځواني

(c) ketabton.com: The Digital Library

لږ پرېږده نڅاګرې چې موږ خوند در څخه واخلو
روان يو وخت اخير دئ او پر موږ باندې سحر دئ

ته رېغ راته را وکه زما خاورې به در آ کې
زما پر خپله مينه آن تر دې حده باور دئ

نو څه ضرورت هره ورځ چې لاس کم ورته لپه
هغه زما په حال باندې تر ما لا هم خبر دئ

ليلام دئ ستا د مينې بهانه د پاتې نسته
قيمار ته مې راوړی که مې ځان دئ که مې سر دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند کومه ځان تیر باسم
درد مسکا کې پټومه
خپله خپل د ځان د تندې
په خواږه انداز کې مرمه
خودي وژنم ستا په پښو کې
تقدس لیلامومه
زما ځانه بخښنه غواړم
تا په کم قیمت پلورمه

ژوند کومه ځان تیر باسم
روحا مات جوړ په قامت یم
د لمر مخې ته دعا ده
زه نیمګړې عبادت یم
د سجدې پرته پره کیږم
هدیره کې جماعت یم
زما ځانه بخښنه غواړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه بيخي در ملامت يم

ژوند کومه ځان تير باسم
د آدم په روح قسم خورم
نه مي ځان چيرته پيدا کړ
نه د بل په درد او غم خورم
د انسان شرف مي داو کړ
د هوس شهوت ماتم خورم
خپل وجود باندي لګيا يم
خپل وجود پر هر قدم خورم
زما ځانه بخښنه غواړم
که به لږ هم دا ستا غم خورم

ژوند کومه ځان تير باسم
په تياره کي ځان پريدمه
تول خوښي د ژوند دي ستا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه همدغسې ښه يمه

وخت مې پښې راته تړلي

لار د تيښتې لټومه

زما مينې زما ميرمنې

لياقت دې نه لرمه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا مه پوښته چي ولي ستا په خوا کي يمه غلی
ښکاره ده چي په ورانه هديره کي به چوپتيا وي

خپل فکر دي تل دنګ ساته خپل خيال دي تل اوچت
د لوړو غرو پر څوکه به تر ډير وخته رڼا وي

قربان دي سم لږ خيال مي ساته ډير درد مي ليدلی
زړې پاڼي تويېږي که هم لږ غوندي هوا وي

را ځه غيږه دي راکه او په خوږ درد کي مي نغاړه
دا ستا د لږ ګنا عذاب دي هم ګراني پر ما وي

زه نه پريدم چي بيا يې شبنم غيږه کي شپه وکي
ګلاب شکوم پريږدم يې نه روا که نا روا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانته مه کیږه د نورو سره اوسه
په صحرا کي پل تر ډیره نه پاتیږي

جار را ړنګه سه مزغی دي لږ را مات که
لو څپه د ساهل غاړي ته ټیټیږي

زړه به ښه درڅخه صبر سي اهاړ دئ
او خولې دي په مخ ماتي کیږي

ژوند نو ولي د ژوند نوم ځانته تاکلی
او مرګ ولي بیا د مرګ په نوم یادیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په تګ باندې ګلابه تیاره کېږم
په لویدلو د لمر هره شپه ماښام سي

څه ترخه شیبه خواږه درد کې رانغاړي
په مسکا چې اخیري حد کې ناکام سي

محبت دئ سر چپه کاني پکښې کې
چې باچا به احتیاج د خپل غلام سي

زه یې ځکه نامه نه اخلم په شونډو
هسې نه چې د ملګرو منځ کې خام سي

د آدم لوري دغه قیمت دي بس دئ
یو عزت لرم چې دا مې در لیلام سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه دي مات سمه قربان ژونده کوم دي
کتابو کي ارزښتمني پاڼي کات وي

دنيا دوه ځيزه ده يا خو د يار مخ دئ
يا يوائي عبادت ځنګ د جمات وي

محبت به مو د سر نيت او شروع وي
زندګي به مو اخير اخير رکات وي

زما زړه پاک دئ نو ځکه بتان ساتي
ميخانه کي نه کعبه کي سمنات وي

د شمال سره دي زلفي کج وخم سوې
خيال کوي نه لطافت کي احتيات وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا همداسي راکتل او زما تنده
وچ وانبه خو بهانه غواړي و اور ته

څه! در ټيټ به سم سجده به درته وکم
خدای مي مه جوړيږه لږ خو سه راپورته

دا دئ نن هم بيا زړه شيبه تکرار سوه
دا دئ نن بيا هم ناکامه څمه کور ته

يو سړی د کمه وخته ورته ناست دئ
نيمه شپه ده د سپوږمۍ د پيغام لور ته

د ساهل کاڼي په غيږ کي د يو بل دي
په ارامه باندي غوږ دي د سند شور ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا ځلي پاڅیږم ښه مي نور وژني
ستا یاد مي په ټول وجود کي زور وژني

زه که هرڅه یم خو غورزوه مي مه
هر ځومره مرداري اوبه اور وژني

ما مي د خپل ذات تیاره کي غلی که
شپه د کایناتو څخه شور وژني

څه میني اخستۍ دئ څه ستا تندي
بل طرف خبري یې د کور وژني

شپه یې تیره کړې تهمت نه اخلي
ګل په زوړند سر باندي پیغور وژني

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت وسو چي چاته مي په کوم نظر کتلې دي
لا هم تردا اوسه مي د زړه په خوا کي غلې دي

ژوند ته مي په يو ځل دريدلو کړله سترې خوله
ښکلې هم د لاري منځ کي چاته ديدلې دي

ته وايه په کوم مجلس کي ما ځان در بدنام نه کئ
ووايه چي ستا خبري ولي ما شميرلې دي

زه نور رانړيږم حوصله مي ختمه سوې ده
تيز باد کي هميش غټي او لوی درختي ختلې دي

غيږ کي دي دمه راکه چي ستړی درته راغلمه
کله پښتنو ميلمانه هم له وره شړلې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بار بار مي غوښتنه خدای ج نه پرېښوده
تېوله امیدونه مي زاړه ښـــــــــکاري

ژوند لکه چي ښکاري داسي هم نه دئ
لوی غرونه د لري نه واړه ښکاري

ماته ستا څهره ولاړه سترګو ته
ډیر تږي ته هر سراب اوبه ښکاري

تاته د درتللو امکان ختم دئ
ژوند ته له تا پرته لاره نه ښکاري

ستا د بارخوګانو ژوروالی څه
وې به نیمګړتیا خو بیخي ښه ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

شهوت اخستئ؛ څه امتحان دئ
نرئ جامې دي؛ نرئ باران دئ

زړه به خوږیږي؛ زړه دئ مین دئ
حسن کې ورک دئ؛ درد یې د ځان دئ

هلک جینئ ته؛ ګلاب نیولی
او بیا په ځوړند؛ سر ترې روان دئ

یو چا زړګی دئ؛ لیلام ته وړی
څوک یې اخستو ته؛ حق حیران دئ

امیل شکولی؛ ښایستې د غاړې
کور ماته ګوري؛ په ما تاوان دئ

شاهد په کټ کې؛ په خندا پروت دئ
دا ورته ژاړي؛ زړه یې پریشان دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library